

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

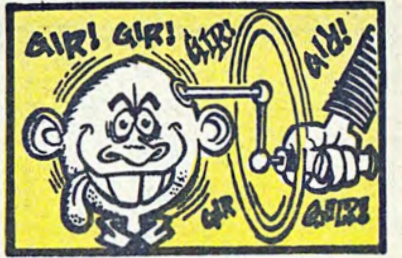
- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Geçim Derdini
Con sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişek keser,
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

75
KURUŞ
Pazar
günleri
çıkıyor
HAFTA 26

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN MİZAH İLAVESİNDEN SEÇMELER

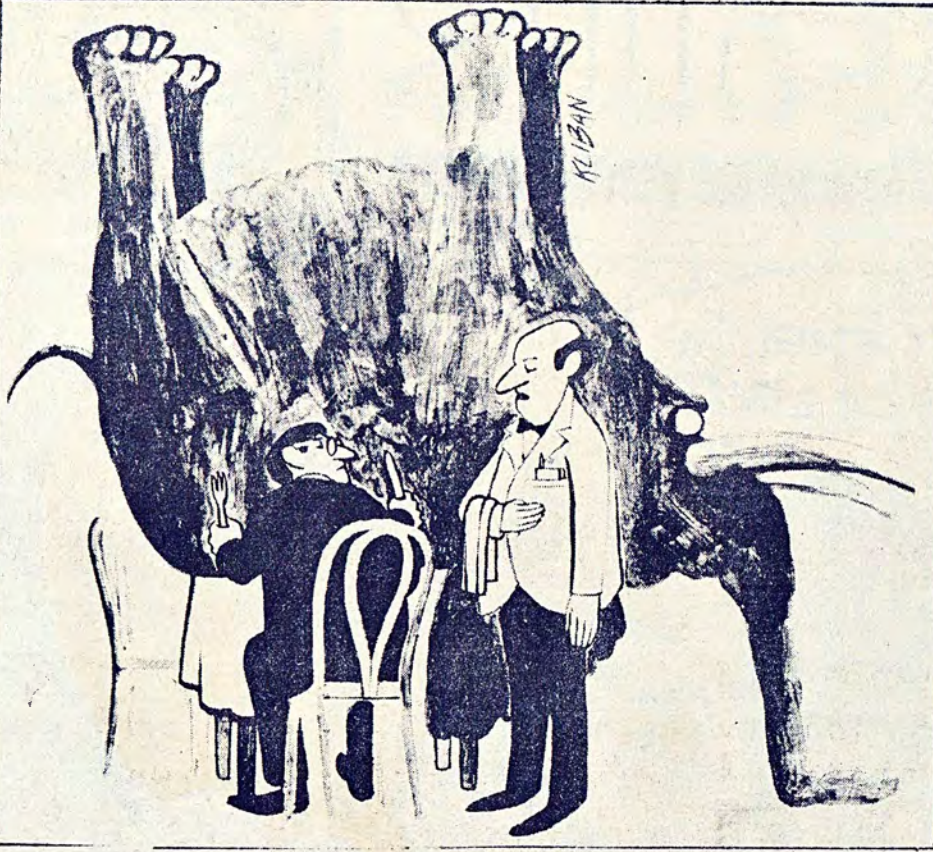

SİZE EVİNİZE KADAR REFAKAT EDELİM
BAAYAN,,,BELKİM Bİ SATAŞAN OLUR!!

GÜN GAZETESİNİN HERGÜN VERDİĞİ MİZAH İLAVESİNİN 29 OCAKTAN 4 ŞUBATA KADAR ÇIKAN SAYILARINDAN SEÇMELER

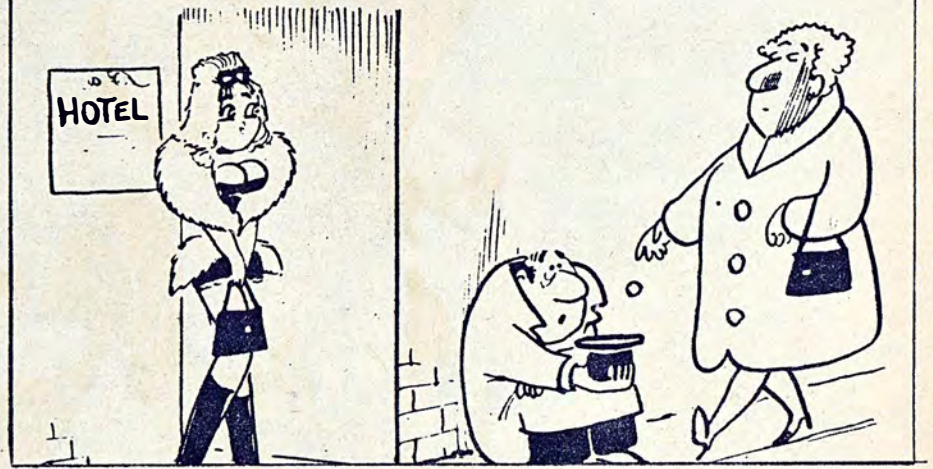
GIRGIR DÜNYASI

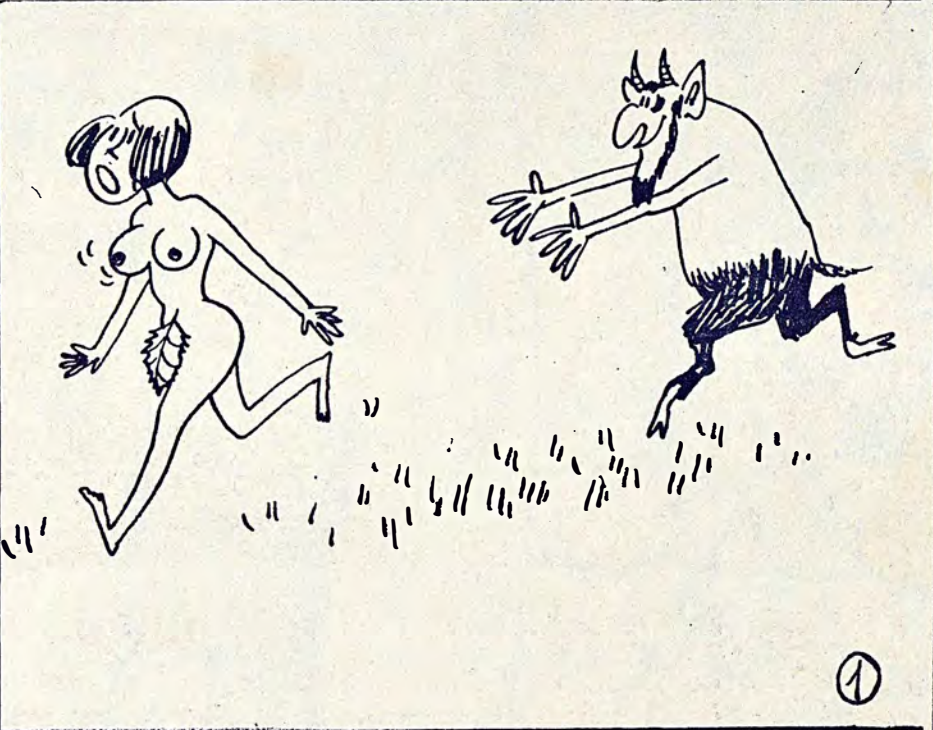
-Biraz da karabiber getirir misin lütfen !..

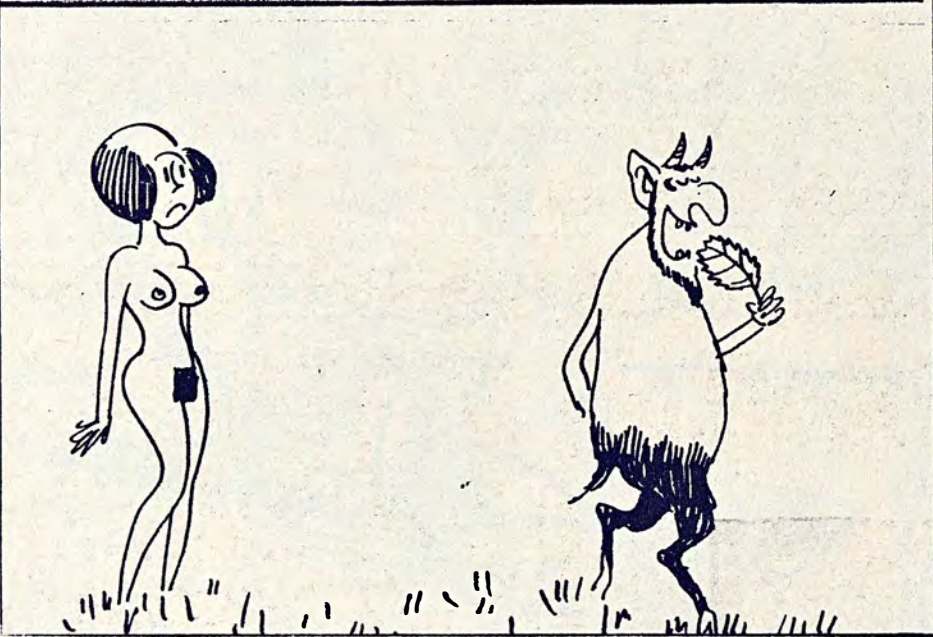
YÜZ MARKTAN
AŞAĞIYA OLMAZ.
PİYASAMI BOZAMAM
CİCİM.

-Başınızın gözünüzün sadakası, bir on frank daha...

①

Kimisi et derdinde, kimisi ot derdinde

-Bu memleketin makarnaları amma tuhaf

Yıl: I
Sayı: 26

Veb Ofset İleri Matbaacılık Anonim Şirketi Adına Sahibi : HALDUN SİMAVİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : YÜKSEL BAŞTUNÇ Müessese Müdürü : KEMAL KINACI
Basıldığı Yer : Veb Ofset Matbaası -Alayköşkü Caddesi, Cağaloğlu - İstanbul

Telefon:
27 37 61
27 83 20

TÜH . TÜH NAZAR DEĞMESİN Reformlar iki yaşına bastı

Reformlar şaka maka derken iki yaşına bastılar. .Gün - ler ne çabuk geçiyor. Daha dün doğmuşlar gibi Bir batında dördünü birden doğuran Erim, kundaktaki yavruları cami avlusuna bırakıp kaçtı. Bunun üzerine Melen reform bebeklerine dadılık yapmaya başladı. Ye - dirdi, içirdi, bol bol uyuttu. Artık reformlar konuşmaya bile başladı. Toprak adındaki reform dün

-Ana bana topyak al dedi.
Melen de
-Hele büyü otuz, kırk yaşına gel... O zaman sana bir kilo toprak alacağım. diye cevap verdi...

Bütün gazetelerden önce davrandık BU ÇARŞAMBA TÜRKİYE GÜZELİNİ BİZ SEÇİYORUZ

İşte Kraliçe
Adaylarımız

EROLİYE GÜNAYDIN

Gayet şuh gıdıklamır. Nazende bir afettir. Her dilden güler.. Görse imam bayılır. Kokusu mahalleye yayılır. Vücut ölçüleri :Omuz 90, Bel:99, Kalça:100 kilo salça, Gözler:Ela, Kaşlar bela, ten cila, saçlar kira, göğüsler tamirde..

İLHANIYE DANER

Her telde oynar, tencere gibi kaynar bir cilvebazdır. Ağla - ması nazdır. En sevdiği pi - yazdır. Babası lazdır. Böyle bir alıfte, şu dünyada azdır.. Vücut ölçüleri: Bel:30, Kalça: 1. 30, Boy:2. 30, Gözler:Telveli, kaşlar cilveli, saçlar hel - veli..

ZEKİYE MÜREN

Kahkaha meşrep bir cihan - yandır ki yere bakar, gömül yakar, çakmak çakar, çiçek takar. Vücut ölçüleri:Omuz10 bin, Bel:40 bin, Kalça:100 bin, Boy:1. 50 bin. Toplum:Tamam, 300 bin lira. Gözler baygın, kaşlar yaygın, ten çapkın, saçlar: Saçlara bak saçlara..

KAYNANASINI FEZAYA GÖNDERDİ

Kaynanasının yirmi senedir çenesinden bikan ve sinir krizleri geçiren Asaf Usanan adında terbiyeli biri, sonundan kendini feza çalışmalarına vermiş ve üç senede yaptığı bir füzeye kaynanasını koyduğu gibi feza - ya göndermiştir. Asaf'ın attığı füze maale - sef fazla yükselmemiş ve müzeye düşmüş - tür. Alakalılar kaynanayı fezadan gelen bir canavar sanarak müzeye koymuşlardır.. A - saf şimdi her hafta müzeye gidip kaynana - sına dilini çıkararak onu deli etmektedir.

DİKKAT! MUHABET EDİLECEKTİR

Bu gece Fevzi 'lerde, arkadaşlarla iki şişe şa - rap, biraz pastırma, bir parça beyazpeynir, iki ek - mek, yarım kilo elma alıp beş arkadaş tatlı tatlı yi - yip içip muhabbet edece -

ğiz... Arkadaşlarımızdan birinin bilhassa gelirken iki yumurta da getirmesi bilhassa takdire şayan o - lacaktır... Böylece mu - habbetimiz yumurtalı ola - caktır...

Gangsterler kralı

MAKİ

GANGSTERLER KRALI MAKİ MİLYONER MAHMUT BEY'DEN 1 MİLYON LİRA 45 KURUŞ HARAGİ İSTEMİŞTİ... ÇIRAGI TAVLUKEZMEZ CAFER'LE PARAYI ALMAYA GİDECEKLERDİ...

HANIMLAR MÜŞDE!

KÜTİ KÜTİ KÜTİ

DÖVER ELEKTİRİK SÜPÜRGESİ

DÖVER VE EMER

İKİ RİKAT

Adamın koyunları, keçileri var -mış. Sürüsüne kendisi çobanlık eder-miş.. Akıllının biri:

- Yahu, demiş ne diye sürünün ardından dağ-taş, tepe-bayır gezip duruyorsun?

- Ya ne yapayım?

- Git evine. Her biri için iki re-kât namaz kıl, Allah'a bırak. Allah korur onları.

Adam, sürüyü meşe ormanına, sa-

lıp evine kapanmış. Her bir keçisi, koyunu için ikişer rekattan bir haf-ta namaz kıldıktan sonra:

-Bir bakayım, ne durumdalar? di-ye gitmiş. Üç gün arayıp taradık-tan sonra ancak bir oğlak bulabilmiş Kurt artığı eve getirmiş. Ama yara-maz oğlak tek durmaz, afacanlık e-der, her şeyi kırıp dökerek adamı kız-dırmış. İyice tepesi atan adam oğ-lağa.

- Ulan, demiş, çok uzun etme, se-nin için de iki rekât namaz kıalarsam o zaman gününü görürsün...

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

ERZİNCAN MERKEZ ORTA OKULUNDA FEN BİLGİSİ

O gün Fen Bilgisi dersimiz vardı. Konumuz "Uzay"dı. Öğretmen bir arakonu-yu kesti. Dünyada 90 kilo gelen bir kimse neden Ay'da 15 kilo gelir" diye bir soru sordu. Biz parmaklarımızı kıl -dirdik. Fakat öğretmen arkada gırgır ge-çen Şişman Vehbi'yi tahtaya çekti. Veh-bi'de şafak attı. "Efendim" dedi. "Tabil 15 kg gelir. Çünkü Ay'a gidinceye kadar Bütün sınıf gülerken öğretmen Şiş-man Vehbi'ye zayıflatma ilacı bulmuştu. Eline verilen belgeyle Ay'a yolculuk...

MİTAT İNANDIN-ERZİNCAN

PLEVNE LİSESİNDE ELEKTİRİKLER KESİLİNCE

Öğretmenimiz sözlü yapacaktı. Hiç çalışmamıştım. Zayıf alırsam bütünle-meye kalırdım. O gün okulda elektrik-ler kesilmişti. Hademeler zili elle ça-lıyorlardı. Öğretmen not defterini karış-tırdı. "Ahmet gelsin" dedi. Ahmet sınıfın en çalışkanıydı. Sorulan dört soruyu ce-vaplandırdı. Sıra son soruya gelmişti. O sırada sokaktan zil çalarak bir yo-ğurtçu geçiyordu. Öğretmen:

-Ahmet otur verine. Başka zaman

kalkarsın, dedi.

Ahmet dört soru bilmişti. Son soru -yu da bilip 10 numarayı alırdı. Biz -Hocam yoğurtçu geçiyor, dedik. Ho-ca bir türlü inanmadı. Bir arkadaş pen-cereden yoğurtçuyu gösterdi. Öğretmen, o zaman ikna oldu. Ahmet son soruyu da bildi. 10 numarayı aldı. Öğretmen bu de-fa.

-Mehmet gelsin, dedi. Zilin çalma-sına iki dakika vardı. Korkusuzca tah-taya kalktım. Bırazdan zil çaldı. Öğret-men hâlâ soru soruyor. "Hocam zil çaldı" dedim. "Yok" dedi. "Yoğurtçu geçiyor" Çocuklar bağışmaya başladılar.

-Hocam zil çaldı... -Hayır... Yoğurtçu geçiyor... Öğretmen pencereden baktı. Bize. -Gelin, dedi. Bir de ne görelim. De-min ki yoğurtçu geçmiyor mu? Çocuk-lar.

-Tesadüf, diye bağırıldılar. Öğretmen artık zilin çalmadığın-dan emindi. Sorularını sordu. Bilemedim. Bir yoğurtçu bütünlemeye kalmama se-bep olmuştu..

MEHMET KENTER

KEŞAN LİSESİNDE BİR EDEBİYAT DERSİ

Dersimiz Edebiyatı. Öğretmen anı-den dersi kesti. Çünkü uyuyan bir öğ-renciyi görmüştü. -İbrahim diye bağırıldı.

ÖĞRENCİLER GİRGİRLARINIZI ŞU ADRESE POSTALAYIN GÜN GAZETESİ GİRGİR İLAVEŞİ CAĞALOĞLU-İST (Okulunuzu belirtin)

-(Esneyerek) Ef.. Efendim. -Nedim, Divan Edebiyatında nele-riyle meşhurdur. -Hangi Nedim? -Şair Nedim. Futbolcu Nedim ola-cak değil ya! -Şey... Yanında oturan Hasan fısıldadı. -Şarkılarıyla... Şarkılarıyla... -Efendim, şarkılarıyla meşhurdur. -Aferin İbrahim. Peki bir şarka-sının ismini söyle.. -O Ağacın Altını Şimdi Anıyor mu-sun...

GÜROL OKYAY-KEŞAN ESKİŞEHİR NAMIK KEMAL İLKOKULUNDA BİR SÖZLÜ

İlkokulun son sınıfında idik. Der-simiz Yurttaşlık Bilgisi idi. Dev-let yönetimi komusunu işliyorduk Öğretmenimiz devleti yönetenler hakkında bilgi veriyordu. Bir ara arkada oturan Dobiş Nazmi'ye -Maliye Bakan kimdir, diye bi-soru sordu. Dobiş afalladı. -Babamdır efendim, dedi. Öğretmen bozuntuya vermedi. -Ya, İçişleri Bakan kimdir? dedi.

Dobiş bu defa kesin bir şekil -Annemdir efendim, dedi. Öğretmen bağırarak: -Ben sana Bakanları soruyo-rum. Anneni, babamı değil. . deyin-ce Dobiş korkulu gözlerle hoca-ya baktı.

-Ama öğretmenim bu zaman-da o kadar çok bakan değişiyorki. dedi, Ben bana bakanlardan başka bakan bilmiyorum.

ÜNAL AKTAŞLIOĞLU-ESKİŞEHİR

Geçim Dardini
Can sıkıntısını
Aşk Yarasını
Karı Koca Kavgasını
Şişak keser;
Her derde devadır...
GIRGIR da GIRGIR

Salı
30
Ocak

GIRGIR

GÜN GAZETESİNİN GÜNLÜK MİZÂH İLAVESİDİR

LAHMACUN FİLM SUNAR

LÜKÜS BİR KÖŞKTE GEÇEN BONFİLELİ BİR AŞKIN, AKSARAY İŞKEMBEÇİSİNDE BİTEN HAZİN SONU.

TARİK YAKAN

YOLSUZ AŞIK

EMEL MAYIN

Yankesicilerin çarptığı o yirmi lirayla ne güzel evlenecektik. Artık sana verecek şu atletimden başka şeyim kalmadı. Halis pamukludur... Çekmez, yıka yıka giy...

HAMAM TASI GÜMÜŞTEN BEN ANLAMAM BU İŞTEN BENİ SENDEN AYIRAN GERİ ZEKALİ ENİŞTEM!

TARİĞİN İŞKEMBEÇİDEN YÜRÜTTÜĞÜ ÇATAL KAŞIK

Hassas bir gencin yankesicilere kaptırdığı 20 liranın hikâyesi

Bu filmi seyrederken gözyaşlarınızı tutamayacak, yediğiniz leblebiyi yutamayacaksınız.

Seanslar:
İki onbeş
Üç otuzbeş
Altı doksan (Çift en)
Not: Üç otuzbeş
Haydarpaşa'ya uğramaz

Bu filmi görmeniz
MENFAATİMİZ icabıdır.
Lahmacun Film.

Emel Hanım bu filmin şarkılarını sizler için özel olarak Çağaloğlu Hamamının kadınlar kısmında söyledi.

SEÇME VEDE SACMA SÖZLER

Her şeyde bir hayır vardır.
EVET

Yolumuzu bulalım.

PUSULA

Bana poz mu yapıyorsun.
FOTOĞRAF MAKİNESİ

Rica ederim merasimi bira -
kın. NİKÂH MEMURU
Doğru söyleyeceğine namu -
sun ve vicdanın üzerine ye -
min eder misin.

EDEMEM

Yakala kaçıyor.

İLMİK

Yemin ettim bir kere.

YALANCI ŞAHİT

Size yol veriyorum.

ÇARKÇI

Yüksel ki yerin buyer de -
ğildir

MERDİVEN

Nasıl geçti habersiz

GÜMRÜK

Aramızda artık her şey bir
mektuptan ibaret.

POSTACI

Çektim elimi gayri bu dünya
hevesinden.

AY

Nefesinizi bırakınız.

AKCIĞER

Sana gizli bir diyeceğim var
FİSİLTİ

Sen bizim mahalleden ge -
çersin.

YOĞURÇU

Bu elbise sizde çok zengin
durdu.

FAKİR

Az kuruver.

SAAT

SESİNDEN TANIDI

Nasrettin Hoca adlı bir vatandaş geçtiği -
miz hafta içinde yıllardır işbirliği yaptığı eşiği
Karakağan'ın yaşlanması üzerine Üsküdar paza -
rına götürmüş ve satmaya kalkmıştır. Bir sürü
alıcının fiyatlarını ehven bulmayan Hoca sonun -
da iri kıyım bıyıklı bir beye Karakağan'ı yüz on
liraya okutmuştur.

Hoca Nasrettin dün Şen Büfe'de ayran sand -
viçle öğle kayıntısını tamamlarken elindeki sand -
viçten kafasını uzatan sosıs birden:

"- Ahhhhh ısırma beni hocam! " diye bağır -
mıştır. Yıllardır kahrını çeken eşiğinin sesini
tanıyan Hoca üzüntüyle sandviçin içinden sosi -
si çıkartmış ve gerekli pansumanı yaptırmak i -
çin (Hayvan Hastahanesine) baş vurmuştur.

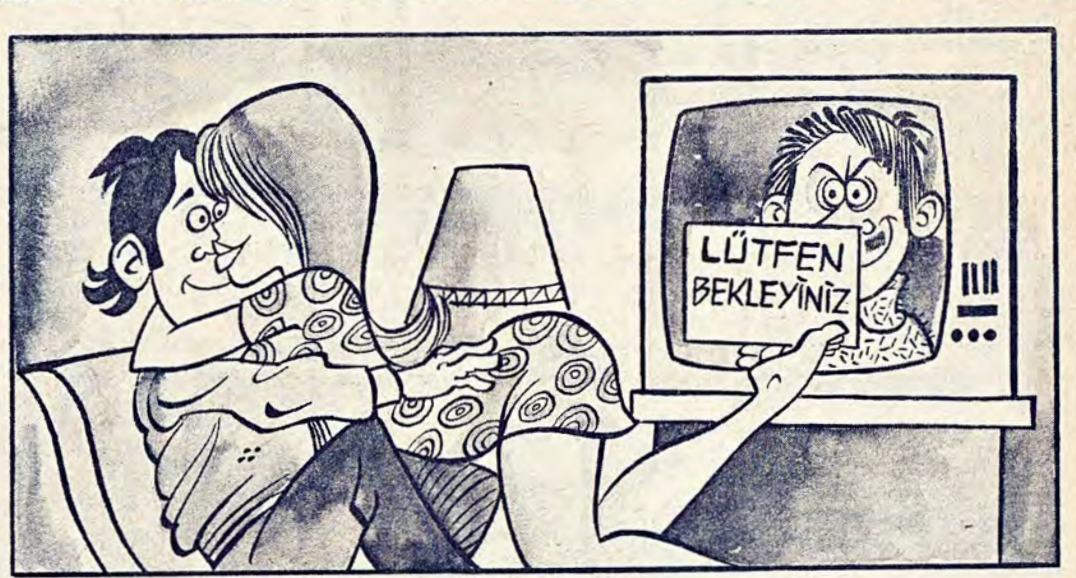
BİR DÜZELTME

VUCUDUMA DAR GE -
LEN CEKETİMİ DÜ -
ZELTTİRDİM. ŞİMDİ
DAHA ŞİK VE ZEN -
GİN DURUYOR. ALA -
KALILARINNAZARI İ -
TİBARINA ARZ OLUN -
MUŞTUR.

İHSAN BUNEBOLLUK

Gangsterler kralı Maki

ŞEKİP BEYİN TELEVİZYONU HEP AYNI ADAMI GÖSTERİYOR

Dün akşam eve gelen Şekip Bey televizyonda "Lütfen Bekleyiniz" kartını tutan bir adam görmüş bunun üzerine mutfağa giderek karnını do-yurmuş. Bu sırada ziyaretine gelen Zehra ile bir aşkın ummanına dalıp gitmiştir. Bir ara aynı adamın tele-vizyonda şarkı söylediğini gören Şekip Bey

"Herhalde çok meşhur birisi bu gece hep bu adam görünüyor. Demiş-se de Zehra'nın aşkı gene her şeyi unutturmuştur.

Gece yarısı televizyonu kapa -

mak için yavaşan Şekip Bey bir de ne görsün?.... Televizyonun yal-nızca ön tarafı yerinde duruyor ve gerisi yok.

Birden aklı başına gelen Şekip Bey, meseleyi çakmıştır. Meğer te-levizyonu aşırıp yerine boş bir çer-çeve bırakmışlar. Televizyondaki a-dam ise Zehrayla Şekip'in derin aşk-larını röntgenleyen hırsız imiş. Şe-kip Bey

"Televizyonun gittiğine yanmı-yorum, herif bizi bütün gece seyretti ona deli oluyorum" demiştir.

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

**ÖĞRENCİLER
GİRGİRLARINIZI
ŞU ADRESE
POSTALAYIN**
GÜN GAZETESİ
GİRGİR İLAVESİ
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

GALATASARAY LİSESİNDEN BİR KARİKATÜR

BOLU TİCARET LİSESİNDE BİR FRANSIZCA DERSİ

Bolu Ticaret Lisesi'nde oku-yorduk. Fransızca öğretmenimiz İsmet bey notu kıt bir kişiydi. Hele sözlüde doğru dürüst not a-labilmek imkânsız gibi bir şeydi. Bir gün sınıfa girdi, çıktı oturdu kürsüsüne. Not defterini çıkarttı cebinden ama açmadı. Şöyle bir sınıfa baktı ve:

"647 Zihni gel bakayım ev-lâdım tahtaya" dedi.

Zihni'ye biz (Şeyh) adını tak-mıştık. Kalender bir arkadaşı -mızdı. Ama dersle hiç bir ilgisi yoktu. Ağır ağır kalktı sırasından. Yalnız tuhaf bir şekilde iki bük-lüm yürüyordu. Biz şaşkın, şaş-kın bakıyorduk. Tahtaya gidince İsmet Bey tepeden tırnağa Zihni-yi süzdü:

"Hayrola evlâdım. N'oldu be-lini dik tutamıyor musun?"

Şeyh hafifce başını kaldırdı:

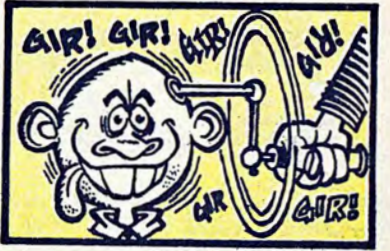
"Valla öğretmenim sizden aldığımız birer ikiler iyice be-limizi büktü. Artık dik duracak halimiz kalmadı."

İsmet Bey:

"Haklısın yavrum" dedi "Sa-na tedavi olabilecek bir ilaç ve-reyim"

Zihni bir espri ile sözlü ol-madan 5 mumarayı alıp oturdu yerine.

Reşat BAŞ- AKÇAKOCA

SUYA ATLAMA DERSLERİ

İYİ BİR TRAMPLEN ATLAYICISI OLUP SÜKSE YAPMAK İSTEMEZ MİSİNİZ? İSTE DİKKAT ETMENİZ GEREKEN NOKTALAR VE BİLGİLER:

TRAMPLENDEN FIRLAYIŞ ÇOK ÖNEMLİDİR...

HEMEN KIRLANGIÇ ATLAYIŞINA GEÇİN...

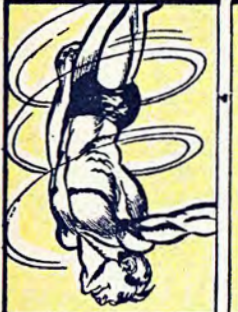
VE AYAK BİLEKLERİNİZİ TUTUP ÇEK NAYF, YAPIN

BİR KOL HAREKETİ İLE DÖNÜP...

HAVADA BİR PERENDE ATIN.

SOL KOLUNUZU HIZLA SAVURUN İSTE 'BURGU'...

BİRAZ DA GIRGIRINIZI GEÇİN... İSTE 'GÖMLEK'...

NANİK YAPIP ETRAFI HAYRANLIKLA GÜLDÜRÜN...

BRAVO... BU HAREKET ÇOK ZORDUR! 'ÖRÜMCEK ATLAYIŞI'...

SUYA YAKLAŞIRKE DÜZELİN...

YİNE 'KIRLANGIÇ' POZİSYONUNA GEÇİN...

KENDİNİZİ SU İLE TEMASA HAZIRLAYIN...

YAKLAŞIYORSUNUZ... AMA PANİĞE KAPILMAYIN!

İLK TEMAS ZOR OLUR...

VÜCUDUNUZDA BİR BASINÇ DUYACAĞINIZ...

BU SİZE DERS OLSUN, BİR DAHA ATLARKEN...

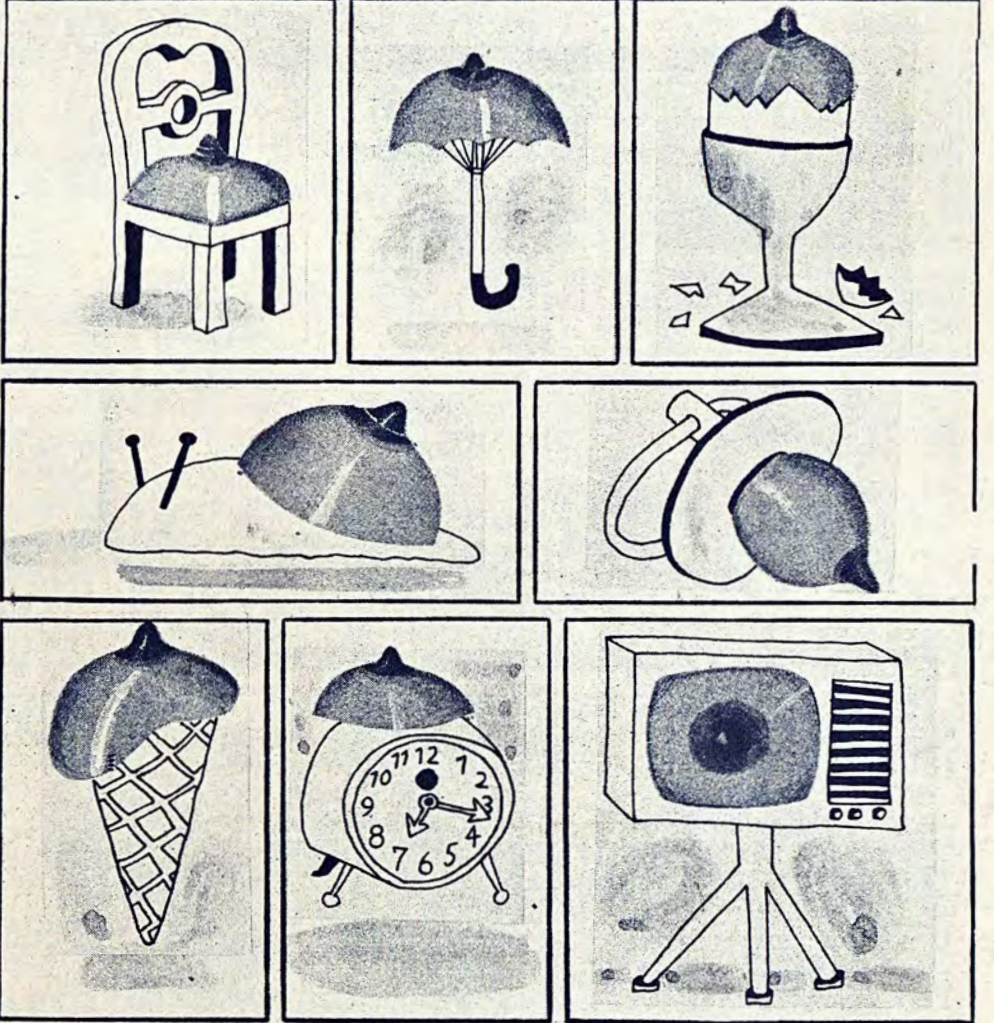
HAVUZA DİKKAT EDİN... YİNE SUYUNU BOŞALTMIS OLMADAN...

SEVGİLİ KÖYLÜ KARDEŞLERİMİZ... ŞİMDİ SİZİN İÇİN HAZIRLADIĞIMIZ 'KÖYE BİLGİLER, PROGRAMINI SUNUYORUZ... ŞU ELİMDE GÖRDÜĞÜNÜZ ŞEYİN ADI PATLİCANDIR... YENİR... SOLUMDAKİ ŞEYİTSE DOKTOR DENİR... YALNIZ ŞEHİRLERDE YAŞAR!...

DAĞITILYOR

GÖĞÜS TARAFINDAN GIRGIRLAR

ÖLMEMELİYDİN

Mezarın başındaki adam,
-Ah, sen ölmemeliydin. Nasıl oldu da öldün.. diye inleyip ağlayıp, ah vah ediyordu.
Adama acıyan mezarlık bekçisi,
-Yakın akrabanız mıydı? Di-

ye sordu.
Adam,
-Yok canım, dedi karımın benden önceki kocası...

BAK POLİSLEP PEŞİ-
MİZDE! MEŞHUR OL-
MAK GÖK ZOR!

HII!

ZING!

BLAM!

DENİZDE BİZİ YAKALA
MALARI İMKANSIZ TA-
VUKLEZMEZ!

HII!

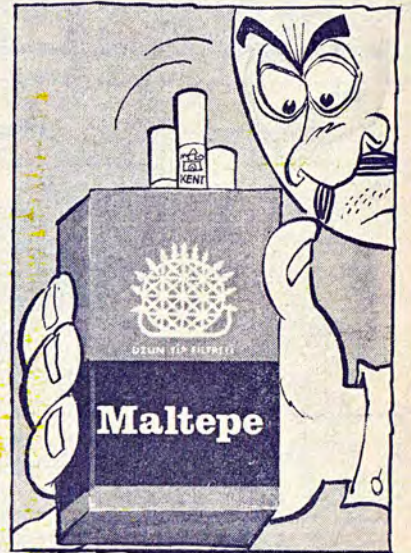
BLAM!

ZOVV!

CRASH!

Hüsrev adındaki bir vatandaş Boğaziçi'nde bir kahvede otururken birdenbire
-Dolandırıldım ! Dolandırıldım! diye barbarca
ğırmaya başlamıştır. Etraftan yetişenler, Hüsrev'i
yatıştırmaya çalışmışlar üstüne başına iki kilo ko-
lonya boca ederek zorla sakınleştirebilmişlerdir.
Hüsrev nasıl dolandırıldığını şöyle anlatmıştır.
-"Kardeşim yedi buçuk lira verdim. Karabor -
sacıdan bir paket Maltepe aldım. Hazır şu Maltepe
s garasını bulmuşken, gidip Boğaz'da keyifle içe -
yimi dedim. Şöyle bir kahveye kurulus, Maltepe pa-
ketini açtım. Bir de ne göreyim. Maltepe paketinin
içinden Kent sigarası çıkmaz mı. Meğerse o sokak-
taki veledler, altı liralık kent sigarasını yedi buçuk
liralık Maltepe paketinin içine doldurmuşlar. Bir
buçuk papeli avantadan çıkarıyorlar olur mu be kar-
deşim.
Bu sırada dolandırılmak feryadlarını duyarak ,
olaya gelmiş bulunan bir polis Hüsrev'i yakalamış
kaçak Kent şıgarası bulundurmaktan dolayı karako-
la götürmüştü .

Ey! Belediye senden davacıyız.Yeter artık. Olmaz kardeşim böyle şey. Eskiden ekmeklerin içinden ip çıkardı, çivi çıkardı.. Şimdi Kent çıkıyor.Nereyi ağ sak Kent çıkıyor.Kapıyı pencereyi açamaz olduk..

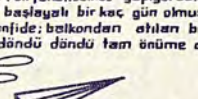
Tarih öğretmenimiz "Gırgır Münir"di. Sözlü yapacaktı. Not defterini karıştırdı. "Mehmet Lâfîf Biçer tahtaya gel. " dedi. Lâfîf sapsarı bir halde tahtaya kalktı. Öğretmen "Kadeş Savaşını anlat"dedi. Lâfîf bağladı palavraya.

- Kadeş savaşı şahane bir savaştır. Etilerle,Hititler arasında olmuştur. Çok kan akmıştır. İlk Kan Bankası kurulmuştur.

Bir ara öğretmene göz attık. Hafiften kestiriyordu. Kafası öne düşmüştü. Dersin de sonuna gelmiştik. Lâfîf hâlâ atıyordu.

- Savaşı kimin kazandığı belli olmadı. Yani,berabere bitti. Sonra...

Bütün FKB öğrenimi gören fakülteler, derslerimizi Fan Fakültesinde yapıyorduk. Dersler henüz başlayalı bir kaç gün olmuştu. Bir gün anjide; balkondan atılan bir kağıt uçak dündü dündü tam önüme düştü....

Kağıttan uçmuş; açılmış. Kağıtta aynıyın şunlar yazmıştı...

TİBBİYELİ ARKADAŞ!
BU SALON SENE BAŞINDA İNGİLİZLERLE DOLUDUR. SENE SONUNDA OT KALMAYACAGINDAN BOŞALIR.
ESKİ TİBBİYELİLER CEMİYETİ

**TURKSOY ARTUN.CERRAHPOŞATI
FAN FAKÜLTESİ - İSTANBUL**

Fizik Laboratuvarındayız. Öğretmen sınıfa girdi.
- Sınıf tamam mı? diye sordu.
- Bütün sınıf ;
- Tamam efendim. dedik.
Öğretmen sınıfı saymaya başladı. Sonra sınıfa dön
dü.
- Hani tamamdı. Bir kişi eksik. Mümessil gel bu-
raya. Say .
-33 - 34-35 Tamam efendim.
- Nasıl olur. 32 - 33-34. İşte bir kişi eksik.
- Benî saydınız mı efendim.
- Saydım... Kim gizlendi... Nerede o eşşek...
Arkadan
- Ai... Ai... Ai... Ai...
diye bir ses duyuldu.
Bütün sınıf gülmeye başlayınca öğretmen.
- Ben sınıf yerine ahıra gelmişim... dedi ve gitti
İşte o günden beri bize laboratuvara girmek nasip
olmadı.

İlkokul beşinci sınıftaydım. Sınıf öğretmenimiz Metin beydi. Bize kan dolaşımını anlatıyordu. Bir ara -Çocuklar ben amuda kalkıp dursam, ne olur, - diye bir soru sordu. Yanımda oturan Ahmet parmak kaldırdı. -Kan tepenize hücum eder. Yüzünüz kıpırmazı olur, e- fendim, dedi. Metin bey bu cevabı beğendi. -Ayakta durunca kan ayaklarıma niçin hücum etmez, di- ye başka bir soru sordu. Gözü arkada gırgır geçen SAKSA- GAN SALİM'e takıldı. - Sen söyle Salim, dedi. Amuda kalksam kan tepeme hü- cum eder. Ayakta durunca niye ayaklarıma hücum etmez, - Salim kızdırdı, morardı. -Hocam, çünkü ayaklarımızın içi boş değildir, dedi. O ettiği hakaretin hâlâ farkına varamamıştı. Biz ise ders sonuna kadar gülmeye devam ettik.

BÜLENT DEMİRBEK DERİNCE

MASKELİ SÜVARİ

"DEDELERİMİZİN VE
BİZİM ZAMANIMIZIN
EN MEŞHUR KOVBOYU,"

MASKELİ SÜVARİ YARIM YÜZ-
YILDIR KÖTÜLER DEHŞET
SAĞIYOR!

ŞAKACI İNSANLAR

Yazam= AZİZ NESİN

Hayat acıdır beyler. Hayat, dikenli bir yoldur. Hayat... Benim tam üç dolu defterim var, bu defterleri hayat felsefesiyle doldurdum.

Hayat bir ıstıraptır. Hayat dik ve sarp bir yokuştur. Hayat akan bir sudur. Hayat bir tiyatro sahnesidir.

Son defterimin en sonunda da hayat için şunu yazdım: "Hayat nedir?"

Evet, işte böyle... Hayat acıdır beyler. Anlatayım da, hayat acı mı, değil mi, siz söyleyin.

İşim gücüm yoktu, mirasyedi olduğum için değil, iş bulamadığımdan, iki gündür suyla, havayla yaşıyordum.

Parkta oturmuş, hayatın ne olduğunu düşünüyordum. Yanımdaki adam gazetesini okuduktan sonra katlayıp cebine koyarken,

-Müsaade eder misiniz? dedim.

Adam gazeteyi uzattı. Hemen küçük ilanlara baktım. İlanlardan birini okuyunca içime bir umut geldi. Her yaşta kadın, erkek işçi aranıyordu. Gazeteyi adama verdim. Vakit kaybetmeye gelmezdi. Son gücümü topladım, koşar gibi ilandaki adrese gittim. Şehrin büyük iş ve ticaret yerinde koca man bir hanın beşinci katı; azarlar, paylaşırlar diye asansöre bile binemedim. Beşinci kata geldiğim zaman yorgunluktan merdiven basamağına oturup kaldım. İş isteyeceğim 18 numara karışımdaydı. Bir sürü insan içeri girip çıkıyordu. Girenler umutlu çıkanlar kızgın, asık suratlıydı.

İş verenlerin karşısına canlı çıkabilmek için epey dinlendim. 18 numaralı kapıdan girdim. Karşıma ilk çıkana,

-Gazetede bir ilan gördüm dedim.

Odacıya benzeyen adam, eliyle,

"İçeri gir, bekle! "İşareti verdi.

Salonda sandalye ve koltuklar doluydu. Altı kadın, sekiz de erkek oturuyor, beş kişi de ayakta. Benim gibi zavallı birine sokuldum,

-Acaba ne işymiş? dedim

-Bilmiyorum, dedi, sırayla içeri alıyorlar işte... Kimisi on dakika, kimisi yarım saat kadar içerde kalıyor.

Sonra bağıra çağıra dışarı fırlıyor.

Demeye kalmadı, beklediğimiz salondan içeri açılan kapı, küt diye açıldı, yüzü domates gibi kızarmış, ter içinde, şişman bir adam dışarı çıktı.

-Namussuzlar, alçaklar! Re-

ziller!.. diye bağırarak gitti.

-Her halde işe almadılar da, ona kızmış! dedim.

Yanımdaki adam,

-Galiba, dedi, her çıkan işte böyle bağıra bağıra çıkıyor.

Kapıcı,

-Sıra kimde? diye sordu.

Çok süslü, boyalı genç bir kadın,

-Bende, dedi, kırıtarak içeri girdi.

Benim gibi bekleyenlerden birine,

-Acaba içerde ne yapıyorlar? diye sordum.

-İmtihan ediyorlar, zannedirim, dedi.

Aklımdan, okulda öğrendiklerimi geçirmeye başladım. Burası bir ticaret işi yazıhanesi olduğuna göre her halde hesaptan imtihan edeceklerdi. İçimden kerratı bir kere tekrarladım. Sonra iskonto, faiz hesaplarının nasıl yapıldığını düşünmeye başlamıştım ki, içerden birden bir çığlık geldi. Kapı kanadı geriye çarptı, kadın alı al, moru mor dışarı fırladı.

-Ahlaksızlar! Namussuzlar! diye bağırarak gitti.

Açık kapıdan dışarıya kalın, kalabalık, rahat erkek kahkahaları geliyordu.

-Acaba kadına bir şey mi yaptılar? dedim.

Yanımdaki,

-Zannetmem, dedi, bir şey yapmış olsalar bağırmasdı. Belki zor bir şey sormuşlardır.

Bir delikanlı,

-Evet, dedi, kadın zora gelmiş olacak.

Yanımdaki adam,

-Erkekler de bağırıyor bira-

der, dedi.

Odacı,

-Sıra kimde? diye sordu.

Benden sonra işe girmek için dört kişi daha gelip sıraya girmişlerdi. Bir yandan da yenileri geliyordu.

Sırası gelip içeri giren, beş on dakika sonra kan ter içinde suratı kıpkırmızı, bağıra çağıra, söverek dışarı fırlıyordu.

Bir görünüp, sırası geleni içeri soktuktan sonra kaybolan odacıyı yakaladım,

-İçerde adama ne yapıyorlar? diye sordum.

Gülerek,

-Tecrübe yapıyorlar! dedigitti.

İhtiyar kadın da, ihtiyar erkek de öbürleri gibi canlarını kur tarmak istercesine dışarı fırladılar. Bağıra çağıra gidiyorlardı. İçerden her insan çıkışında, açık kalan kapıdan içerdeki lerin kahkahası geliyordu. Her-

kes böyle bağıra çağıra çıkıp gittikçe bir yandan sevinirdim. Demek ki onları işe almıyorlardı.. Benim işegirme ihtimalim artıyordu. Ama bir yandan da korkuyordum. İçerde nasıl bir tecrübe yapıyorlardı, bütün bu insanlar küfrederek dışarı fırlıyorlardı. Korkmaya başlamıştım. Eğer iki gündür aç olmasam işi de, tecrübe de, imtihanı da bırakıp gidecektim. Ama, belki işe alırlar umuduyla korku içinde bekliyordum. Benden önceki ihtiyar, rengi kül gibi kapıdan çıktı. Öbürleri gibi bağırıp çağır maya dermanı kalmamıştı.

-İçerde ne yapıyorlar amca? diye sordum.

-Aman sorma, git de gör! dedi.

Kapıcı,

-Sıra kimde? diye sordu. Sesimi çıkarmadım.

Benden sonraki,

-Sıra sizin! dedi.

-Siz buyurun, benim acelem yok, dedi.

-Olmaz, ben kimsenin sırasını alamam! dedi.

Kerata, tramvayda, otobüste olsa sıra saygı dinlemez, ben omuzlar geçirdim.

-Rica ederim buyrun,

-Yooo... Vallahi olmaz, önce siz buyrun!

Kapıcı arkamdan itti. Kapıyı kapadı. İçimden Allaha dua ediyordum.

İçeri girdiğim zaman belki aklıktan, belki korkudan gözlerim kararıyordu. Burası, dayalı döşeli koskocaman bir yazıhaneydi. İçerde, sayamadım ama, belki on kişi vardı. Benden önce çıkana hâlâ kahkahalarla güliyorlar, gülmekten gözlelerinden akan yaşları siliyorlardı. Hepsi de şişman, göbekli, gerdanlı insanlar olduklarından gülmek onlara yakışıyordu. Üstü canlı kocaman bir masanın arkasında oturan adamın karşısına geçtim. Adamın bana ilk sorusu,

-Şakayı sever misiniz? oldu. Bu adamlar her halde şakayı seviyorlardı diye düşündüm, zoraki bir gülümseyişle,

-Elbette şakayı severim efendim, hem de çok severim, dedim, hiç şakayı sevmeyen insan olur mu?

-Madem ki şakayı çok seversin, otur şu koltuğa, dedi.

Açlıktan ayakta duracak halim yoktu ama, saygılı davranmak için,

-Ayakta dururum efendim dedim.

-Yoo, olmaz. Madem şakayı seviyorsun, otursun.

Şakayla oturmak arasında bir ilinti bulamadım ama, söz dinlemiş olmak için,

-Teşekkür ederim, dedim, oturdum.

-Yoo, yoo, ona değil, şu koltuğa otur.

Gösterdiği koltuğa oturdum.

-Burada gördüğün herkes hepimiz çok şakacıyız, dedi.

-Çok güzel efendim. Bende-

niz de şakaya bayılıyorum.

Adam sağdan, soldan konuşmaya başladı. Ara sıra bana soruklarına kısa, terbiyeli cevaplar veriyordum. Ama bana bir şeyler oluyordu. Affedersiniz, oturak yerimden bir sıcaklık bastı, olur şey değil, Gittikçe sıcaklık artıyor. Artık bu sıcak değil ateş... Kızgın tavaya konmuş keşane gibi, altımdan doğru kebab olmaya başladım. Allah Allah... Acaba hasta mıyım? Benim bilmediğim, insana ateş, altından değil, başından gelir. Sağa sola kıvranıyorum, olmuyor. Ben kıvrandıkça, onlar da bana bakıp bakıp güliyorlar. Zaten adamlar şakacı, benim halim de gülünmeyecek gibi değil ki.. Canım yanıyordum ben de onlara bakıp gülmeye başlıyorum. Altımdan öyle bir ateş geliyor ki, sanki tutuşacağım... Karşımdaki,

-Ne o, rahatsız mısınız? dedi.

"Hastayım" desem, belki işe almaz, onun için,

-Hayır

-Hayır, sıhhatim yerinde turp gibiyim, dedim.

-Neden öyle kıvranıyorsunuz?

Adamlar kahkaha dan kırılıyorlar. Bir bahane bulmak için,

-Affedersiniz, dedim, fistülüm var da.. Müsaade ederseniz, ayakta durayım, oturmuyorum.

Artık gülmekten yerlere yatacaklar. Her tarafımdan terler boşanıyor. Alnımdan akan terleri sildim, ayağa kalktım, "Ne gülüp, duruyorsunuz?" diye bağıracağım, ama adamlar şakacı, ya beni işe almazlarsa...

Masadaki adam zile bastı, gelen odacıya.

-Beye bir çay getir, dedi.

Buna sevindim. Demek ki, beni beğenmişlerdi. Açlıktan karınım gurulduyordu. Sıcak çayı içersem, açlığımı bastırırdı. Odacı çayı getirdi. Ben ayakta idim. Bardağı elime aldım. İki kesme şekeri çaya atar atmaz puff diye çay köpükler saçarak havaya, fıskırdı. Neye uğradığımı şaşır dım. Elimden bardağı zor attım. Üstüm başım köpüklü çay içinde kalmış, ellerim sıcak çaydan yanmıştı. Her halde bir pot kırmıştım. Adamlar gülmekten artık yerlere yuvarlanıyorlardı. Doğrusu gülünmeyecek halde de de gildim.

İçlerinden biri kahkahalar arasında,

-Şu karşıki kapıyı aç da, masanın üstünde bir dosya olacak onu getir, dedi.

(Devamı arkada)

MASKELİ SÜVARI

ALTIN ATLI
ALTIN KURŞUN-
LU KOVBOY

②

ŞAKACI İNSANLAR

Adamın gösterdiği kapıyı aç-
tım, dosya falan yoktu. Arandım,
tarandım, yok... Hay Allah, yok
desem, acaba beceriksiz mi der-
ler? Korkarak,

-Yok efendim, dedim.

Hâlâ gülen adam,

-Buradaymış, gel! dedi.

Tam gelirken,

-Aman, kapıyı açık bırakmış-
sın, dedi, hemen kapa!

Kapıyı kapadım. Bu sefer baş-
ka biri sormaya başladı. Ama,
sorularına cevap veremiyordum ki
Bir hapsirik tuttu beni. Bütün
terslikler üstüste geliyor.

-Adınız ne?

-Adım... hap.. hap, hap, hap,
şuuu... Me, mem, Meh... hap, hap
hapşuuuu... Adım Mehmet... şuu!

Adamlar yerlere yuvarlanı-
yorlar. Şu başıma gelenlere ne di-
yeyim bilmem ki?.. Tam kırk yıl-
da bir iş çıktı, yok oturak yerime
ateş basar, yok çayı dökerim, hap-
sırırım..

-Kaç yaşındasınız?

-Kı...kı, kı, hapşuuuu!.. Kırk
bir. Hapşuuuu..

Gülmekten boğulacaklar. İçle-
rinden biri,

-Karşıda musluk var, git su-
ratını yıka! dedi.

Yüzümü yıkayınca biraz açıl-
dım, hapsirik kalmadı ama, bu se-
fer başladı gözlerim sulanmaya.

Göz sulanması değil, basbayağı
hüngür hüngür ağlıyorum. Olur
şey değil, hiç başıma gelmemiş-
ti. Acaba açlıktan mı, bilmem ki..
Maskara oldum gitti adamlara...
Böyle sakar, bir hapsirik, bir zır-
lar adamı işe alırlar mı?

-Neden ağlıyoruz?

-Ben mi? Bilmem... Annem
rahmetli..

Bir gülüyorlar, bir gülüyor-
lar ki.. Laf değil, hüngür hüngür
ağlıyorum. Bir tanesi, dolaptan
bir şeşe kolonya çıkardı.

-Biraz koklayın, açılırsınız,
dedi.

Avucuma döktüğü kol onya-
dan derin bir nefes aldım. Galiba
sinir kolonyasıymış. Oooh, içim
açıldı. Bende bugün mutlaka bir
şey var. Bu sefer de hıçkırık tut-
masın mı? Hıık, hıık... Adamlar,
bana deli diyecekler. Bir ağlar
bir hapsirik, bir hıçkırır. Hâlâ
ne diye koymuyorlar bilmem...
-Ne iş yapardınız?

-Ön... hıık... ce... hııııık...

boyacılık... hıık.

-Aman, yeter, sus! diye bağı-
rıyorlar. Gülmekten ölecekler.

İçlerinde en irisi masanın
üstündeki tozu üfledi. Biraz sonra
da boğulur gibi kahkahalar ara-
sında.

-Neye kaşınıyorsunuz? diye
sordu.

-Vallahi temizim, dün yıkan-
dım ama, bilmem nedense bir ka-
şınmadır geldi üstüme.

Pire desem değil, pire insa-
nın bir yerine girer. Benim her
tarafım kaşınıyor: Hart, hart, hart
En yaşlı olanı,

-Tahsiliniz ne? diye sordu.

-Edebiyat Fakültesini bitir-
dim.

Kulağımı ağzıma yanaştırdı.

-Hızlı söyleyin, ağır işitirim,
dedi.

Kulağında, ağır işitenlere öz-
gü alet vardı. Biryandan hart, hart
kaşınıırken, bağırdım:

-Edebiyat Fakültesi...

-Ha?..

Ağzımı alete yapıştırdım.

-Edebiyat... derken, adamın
kulağındaki aletten suratına fıs-
kıye gibi su fışkırmamasın mı? Ne-
ye uğradığımı şaşırdım. Olduğum
yerde yıkıldım. Burası yazıhane
değil, perili evdi. Açlıktan da göz-
lerim dönmeye başladı.

Yalnız ben değildim yerde. On-
lar da gülmekten yerlere seril-
mişlerdi. Bir zaman kahkahadan
sara nöbeti geçirir gibi yerde de-
belendiler. Neden sonra kendile-
rine geldiler. Ayağa kalktılar. Ar-
tık gülmüyorlardı. Hepsi birer
ciddi işadamı olmuşlardı. Şaka
maka kalmamıştı. Bir tanesi,

-Aferin, dedi, çok iyi dayan-
dın. Şimdiye kadar belki kırk kişi
geldi, hiç biri sonuna kadar daya-
namadı. Hatta ilk tecrübeye ka-
çanlar bile oldu.

-Anlamadım beyefendi, neye
dayandım?

-Amerika'da şaka malzemesi
imal eden bir fabrika var. Bize iş
teklif etti. Bazı şaka malzemesi
gönderdi.

-Evet?..

-Bu şakaların bazıları ağır o-
luyor, tehlikeli oluyor. Onun için
önceden bir tecrübe yapmak iste-
dik.

Sonra birbirleriyle konuşma-
ya başladılar:

-Amerika'da bu eşyaları sa-
tan tam 10 bin mağaza varmış.

-Evet, evet... Senede 20 mil-
yon dolardan fazla ciro yapıyor-
larmış.

-Burada da iyi satış olacak..
Tecrübe de gösterdi ki, hiç bir
tehlikesi yok.

-Fabrika bize elli kalem mal
teklif ediyor.

-Öbürlerinden de isteyelim..
Bu işte kazanç var. Çünkü bizim
halkımız Amerikalılardan daha
şakacıdır. Biz şakayı seven in-
sanlarız.

En yaşlı ve en şişmanları ka-
tipleri olduğunu tahmin ettiğim
birine,

-Not et, dedi, iki bin tane san-
dalyeye konacak kış kışdırma lev-
hası, on bin kutu kaşını tozu, beş
(Devamı arkada)

ÖĞRENCİ GİRGİRLERİ

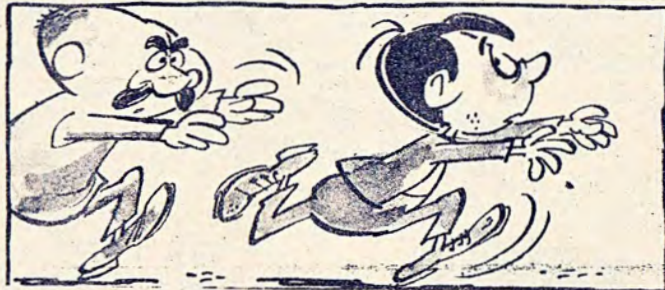

YOZGAT ELMALI LİSESİNDE BİR''KAÇIS,,OLAYI

Yıl sonu gelmişti. Derslerim çok iyi idi. Yal-
nız biyoloji karneme 5 gelecekti. Fakat sözlüye
kalkmamıştım. Yıl sonu geldiği için biyoloji ki-
tabımı hiç açmıyordum. Sabah okula girdim. Ço-
cu-lar:

Niye geldin... Biyoloji sözlü, dediler. Okul-
dan kaçmam gerekiyordu. Fakat iki çıkış kapısı var-
dı. Birinci kapıda hademe dururdu. Diğer m"dür
beyin odasının yanındaydı. Tabii ben birinci kapı-
ya gittim. Hademenin arkası dönüktü. Aniden di-
şarı koştum. Tam çıkarken hademe beni yakaladı.

-Semi müdür beyin yanına götüreceğim, dedi.
Fena yakalanmıştım. O kolumu tutmuş yürüyor-
duk. Aniden kolumu çekti, Kaçmaya başladım..
Artık ondan kurtulmuşum. Fakat dışarı nasıl çı-
kacaktım? İkinci kapıya gittim. Tam kaçıyordum,
bu sefer müdür bey yakaladı. Elinde cop vardı.

-Nereye gidiyorsun, dedi. Kolumdan yakaladı.

-Anlayamadım efendim, dedim.

-Sen öğrenci değil misin? dedi. Ben gülümse-

yerek,

-Hayır efendim değilim. Kardeşimin notları-
m öğrenmek için geldim, dedim. Müdür bey ben-
den özür diledi. Beni odasına aldı. Sigara tuttu..
Beraberce sohbet daldık. Bana:

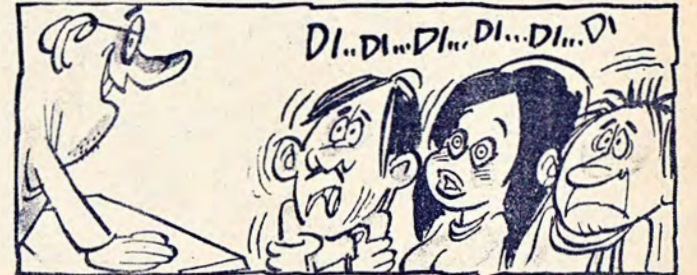
-Çay içermisiniz, dedi. Kabul etmek isteme-
dim. Fakat o ısrar etti. Kapıcı zilini bastı. Kapı a-
çıldı. İçeriye beni kovalayan hademe girmesin mi?

Bende şafak attı. Hademe beni görünce sevindi.
Müdür beye:

-Demek onu siz yakaladınız. Koşmaktan ayak-
larım tutuldu efendim, dedi. Müdür bey bana bak-
tı. Tabii yüzüm sapsarı olmuştu.. Müdür bey ko-
lundan tuttu. Sıfıya götürüyordu. Yolda bana''Tek-
dir''vereceğini söyledi. Sıfın önüne geldik. Bir-
de ne göreyim? Sıfıf bomboş.. Biyolojicimiz has-
talanmamış mı?

KEMAL TURAN-YOZGAT

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİNDE KALORİFERLER YANMAYINCA !

Hukuk Fakültesi Üçüncü sınıftaydım. Aylardan şubatı.
Hava çok soğuktu. Fakat okulun kaloriferleri yanmıyordu.
O günkü dersimiz çok önemliydi. Zil çaldı. Profesörümüz,
sıfıya girdi. Fakat biz hemen,

-Efendim, kaloriferler yanmıyor. Sınıf çok soğuk. Bu-
gün ders yapmayalım, dedik. Profesörümüz sert bir şekilde:

-Hayır.. Olmaz, dedi.

-Ama donuyoruz hocam...

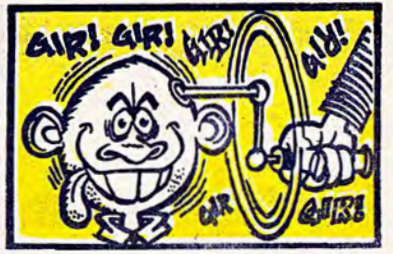
-Zemin katta ders yapalım. Orası sıcak. Hocamız bu
teklifimizi kabul etti. Biz büyük bir gürültü ile zemin kata
koştuk. Fakat orada başka bir sınıf ders yapıyordu. Tekrar
koşarak yukarı çıktık. Hocamız yerinden hiç kılmadama-
mıştı. Biz nefes nevese,

-Efendim, zemin katta ders varmış, dedik. Bize baktı.
Gulerek,

-Biliyordum çocuklar.. Fakat çok uşumuştunuz. Sizi ha-
reketlendirip ısınasınız diye gönderdim.. Eh, şimdi biraz
ders yapabiliriz değil mi, dedi.

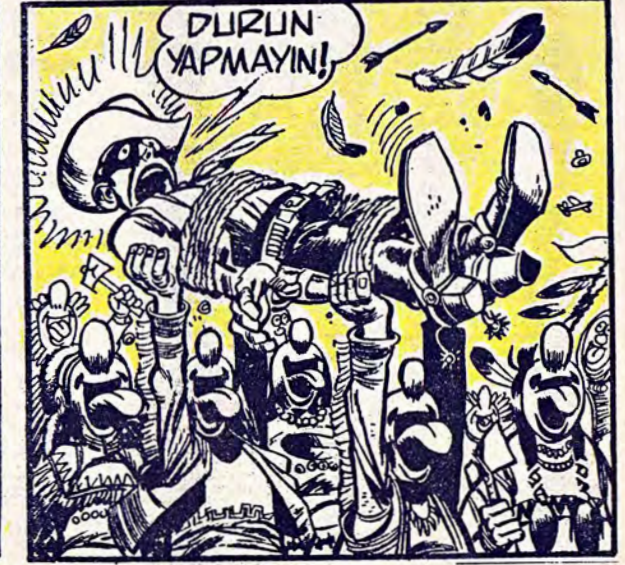
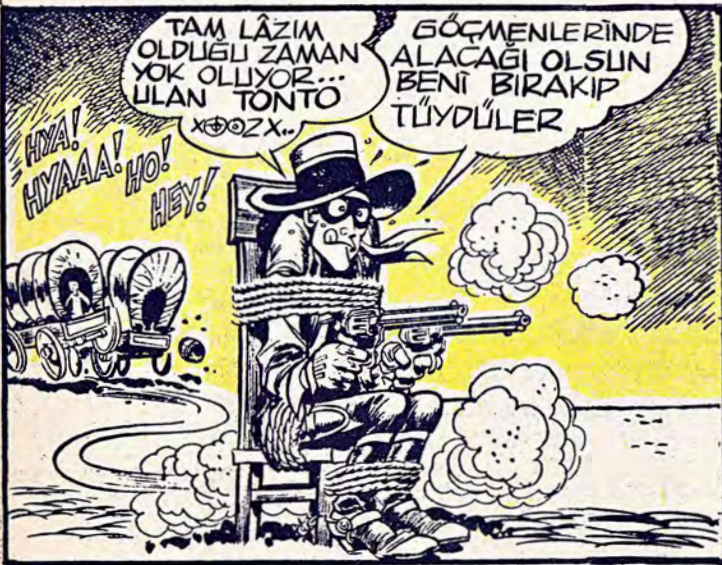
Hocamızın bu tatlı esprisine donmuş bir halde ders din-
leyerek karşılık verdik.

Figen GÜR-İSTANBUL

MASKELİ SÜVARİ

KOVBOYLARIN BÜYÜKBASİ VE KIZILDERİLİLERİN KAYINPEDERİ... (3)

ŞAKACI İNSANLAR

yüz sandık hıçkırık kolonyası, beş bin düzine su fişkırtan sağır aleti, yirmi bin şişe gözyaşartıcı su beş ton deli şeker, otuz bin kutu patlama kapsülü... Hepsini yaz, hemen göndersinler..

Beni takdir ettiklerine göre herhalde işe almış olacaktı.. Ama doğrusu, işimin ne olduğunu anlayamamıştım. Kendi aralarında konuşurlarken beni bir kenarda unutmuşlardı.

Benimle en çok uğraşana. -Beyefendi, dedim, acaba işe kabul olundum mu?

-Haaa, dedi, bak seni unuttum. Evet, isteklilerin içinde senden daha dayanıklısı çıkmadı. Seni işe aldık.

Katibine döndü:

-Muhasebeciye söyle, evzneye söylesin, bu adama iki buçuk lira versinler.

Sonra bana,

-Bizim şirketimiz, Amerika'daki fabrikadan her ay bu şaka malzemelerinin başka çeşitlerinden getirecek, dedi. Sen her ayın üçünde burada bulun. Yeni gelen şaka aletlerini üzerinde tecrübe ederiz. Sonra gider veznedenden iki buçuk liramı alırsın. Her ayın üçü, unutma!..

-hı hı... diye güldüm.

O da güldü..

-Çok şakacısınız. Bende şakayı çok severim. Bütün gücümü toplayıp herifin buruna bir yumruk indirdim, geri geri gitti, kının üstüne düştü. Burundan fiş, diye kan fişkırıyordu. Öbürleri de şaşırmışlardı

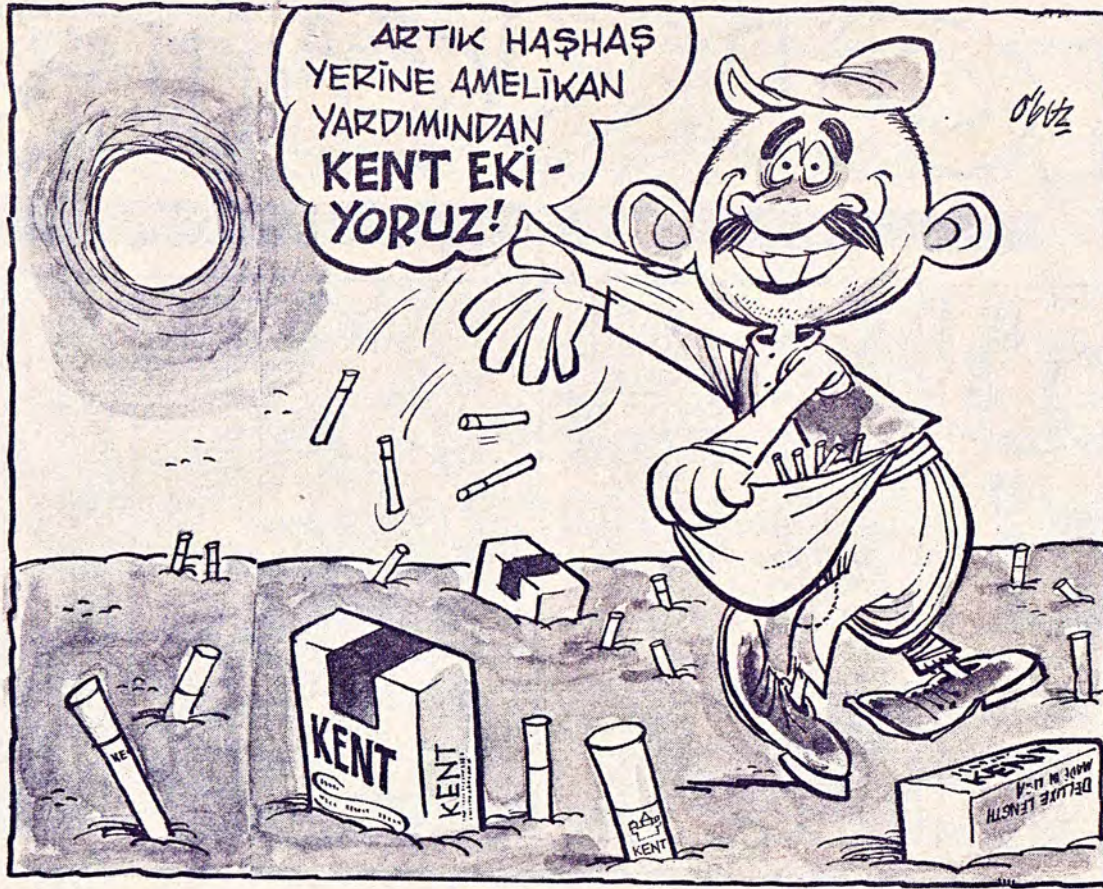
-Size küçük bir şaka yaptım, dedim.

-Ama böyle de şaka olmaz ki... Bu eşek şakası...

-Ne yapalım, biz fakiriz. Ayda kazanacağımız iki buçuk lira ile sizin getirttiğiniz şaka oyuncaklarından alamayız ki.. Sizin hatırlığınız için, şaka da mı yapmalıyım? Aletsiz şaka işte bu kadar olur.

Kapıyı, çat diye kapadım, çıktım. Hemen evime gittim. İçi hayat felsefesiyle dolu defterimin en sonuna şunu yazdım: " Hayat acı bir şakadır..."

BİTTİ

BİLMECE

Ankara'da içilen Kente ne denir?

Cevap: Başkent

ÖĞRENCİ GİRGİRLARI

EDİRNE TİCARET LİSESİNDE DERS NASIL KAYNATILIR

O gün Tarih dersimiz vardı. Bir önceki ders tarihçimiz uzun bir konu vermişti. Çoğumuz bu konuyu çalışmamıştık. Zayıf almaktan korkuyorduk. Çok muzip bir arkadaşımız olan Muzaffer:

-Bakın... Bu tarih dersini kaynatacağım.. dedi. Fakat karşılığında birediye istiyorum, dedi. Hepimiz kabul ettik. Artık biraz rahatlamıştık. Çünkü Muzaffer dediğini mullaka yapardı.

Fakat zil çaldığı halde Muzaffer, derse gelmemişti. Tarihçimiz not defterini karıştırmaya başlamıştı. Ardından:

-168 Sevil gelsin, dedi. Tam bu sırada kapı vuruldu. İçeriye siyahlar giymiş olarak Muzaffer girdi. Hüğürlü hüğürlü ağılıyordu. Koştı, tarihçinin boynuna sarıldı. Devamlı "Ben şimdi n'apıcım?" diyordu. Hocamız epey üzülüyordu ve konuşamıyordu. Muzaffer kendini yerden yere attı. Çarpıp duruyordu. Tarihçi bir ara:

-Kızım ne oldu. Anlat açılırsın, diyebildi. Muzaffer,

-Hayatta en sevdiğim varlık öldü diyerek debelenmeye devam etti.

-Vah vah... Evladım... Allah sabır versin. Ben de a.nemi 4 yaşındayken kaybetmişim.

-Ah hocam hayatta yalnız kaldım.

-Kızım ne olur sus.. İçim burkulu-yor.. Kalbim var benim.

-Nasıl sarılırdım ona.. Nasıl se-verdi beni.. Ah hocam vah hocam.. Acılı anıların hatırlanıp anlatılması arasında zaman geçiyordu. Derken zil çaldı.

Tarihçimiz yaşlı gözlerle sordu:

-Kızım annen kaç yaşındaydı, Muzaffer ödevini yapmanın guru-ruyla.

-Hocam ölen annem değil küçük tavaşanım "CEMO" idi, dedi. Öğretmen Muzaffer i epeyce kovaladıysa da yakalayamadı.

SÜHEYLA UÇURTAN EDİRNE

DİYARBAKIR MAARİF KOLEJİNDE BİR KOMPOZİSYON DERSİ

Yıl sonuydu. Dersimiz kompozisyondu.. Yazılı olacaktı. Öğretmenimiz dörtten fazla not vermezdi. Ben de bütün yazılardan 3-4 almıştım. Son yazılıdan 8 alırsam bu dersti kurtarabilirdim. Yanımda Şevket Rado'nun yazıları vardı. Bunları bir dergiden kesmiş-tim.

Öğretmenimiz "ATATÜRK VE DEVRİMLER" başlıklı bir yazı yazmamızı söyledi. Yazıları koyduğum dosyayı karıştırdım. Şevket Rado'nun aynı konuda bir yazısını buldum ve olduğu gibi kağıdıma geçirdim. Zil çaldığında "Artık bir 10 gelir" diyordum.

Bir hafta sonra öğretmen yazılıları okuyordu. Sıra bana geldiğinde öğretmenimiz, "4" dedi. Şaşırmıştım. Kopya çektiğimi bilen Hızır bana döndü.

-Şevket Rado da sınıfta kaldı.

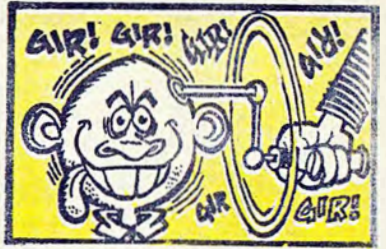
RUBİ-İSTANBUL

**ÖĞRENCİLER
GİRGİRLARINIZI
ŞU ADRESE
POSTALAYIN**
GÜN GAZETESİ
GİRGİR İLAVESİ
ÇAĞALOĞLU-İST
(Okulunuzu belirtin)

ÇUVALLA PARA KAZANANLAR

NUR DEMİROK
KÖKSAL ÇEBİ
SAMİHA TEMELÖZ
RAMAZAN İZDİVEN
İLHAMİ GÜZ
NURİ BİLGİN
CAHİT ÇANKAYA
YUSUF ERDOĞDU
HACER FİLİZ
İSMAİL ASLAN
REFİK YALÇIN
SELİM TEKİN
MİTHAT GENÇ
SERAP HAMARAT
İZZET KARAKOÇ
AHMET YILMAZ
EMİNE ERMURAT
SEZAL KAPUCU
SEMİH DEMİRKIRAN
HASAN AYKANAT
H. CAHİT KERSE
MURAT BAŞER
VASFİ SELÇUK
ETHEM AYLA
HÜSEYİN DİKKAYA
SUUDİ ÖKSÜZ
KEMAL VELİDEDEOĞLU
A. OSMAN BAYRAMOĞLU
ŞEREF KARABIYIKOĞLU

HIZIR TÜZEL
KAMİL KARAHAN
GÜRBÜZ GÜVEN
NEŞE LEBLEBİCİOĞLU
MUHAMMET BODUR

MASKELİ SÜVARİ VEDE TONTO

BÖYLECE MASKELİ SÜVARİNİN BU MACE-RASI DA YANIK KOKU-LARI ARASINDA SONA ERDİ... TONTO DA KENDİNE YENİ BİR PATRON ARAMAK ZORUNDA KALDI...

BITTİ

BERDUŞLAR DERNEĞİ MELEN'E MUHTIRA VERDİ Muhtıranın tamamını açıklıyoruz

Ey! Meşhur Başbakanımızın huzurunun yüce katına. Biz berduşlar, şahsen yani Kent çıgarasına çok karşı olduğumuzu bizzat ilan ederiz. Bu hususta yani büyüklerimize, rica ederiz. Vaziyetin durumu gayet karışık tır ve de bizim berduşlar bilâkis çok bozuk çalmaktadırlar.

Yani Kent çıgarasına karşı isek kaçak plduğundan dolayı laf atmıyoruz. Kimsenin ekmeği ile bilâkis oynamak istemeyiz. Sonracıma, Kent çıgarası yabancı oluşundan naşi de bozulmuş sayılmayız. Çünkü Muhterem Başbakanımız donumuzu bilem yabancı malı iken tütünün yerlisi içilir mi artık... Öyleysen neden Kent çıgarasına karşı -

sın diye soracaksın. Ağzını öpeyim be abi.. Sor da cevap verelim. Çünkü... Bu Kent çıgarasının hiç izmariti olmuyor. İçinde barut mu var nedir? Bir yaktın mı itfaiye gel-se söndüremiyor ve dakkasında bitiyor. Geriye filtresi kalıyor. Bu cihetten biz berduşlar mühim miktarda izmarit sıkıntısı çekiyoruz.

Şincik insanıyet namına rica ediyoruz. Ya Kent çıgarası yasak edilsin, yahutta hükümet bize izmarit yardımında bulunsun.. Sayın Başbakanımıza temenna eder acele izmarit bekleriz.

BERDUŞLAR DERNEĞİ BAŞKANI
Kont Kamil.

BİLMECE

Kamil yıllardan beri heves ettiği fotoğraf makinesini nihayet aldı. Eve gelir gelmez makineye bir film takıp bahçeye koştu. O sırada komşusu Latif bahçesini suluyordu.

Kamil Latif'e yeni fotoğraf makinesini denemek için fotoğrafını çekmek istediğini söyledi. Latif resminin beleşten çekileceğini duyunca eve koştu. Saçlarını tıradı... Lacivertlerini giyerek geldi ve objektife en fiyakalı pozunu verdi.

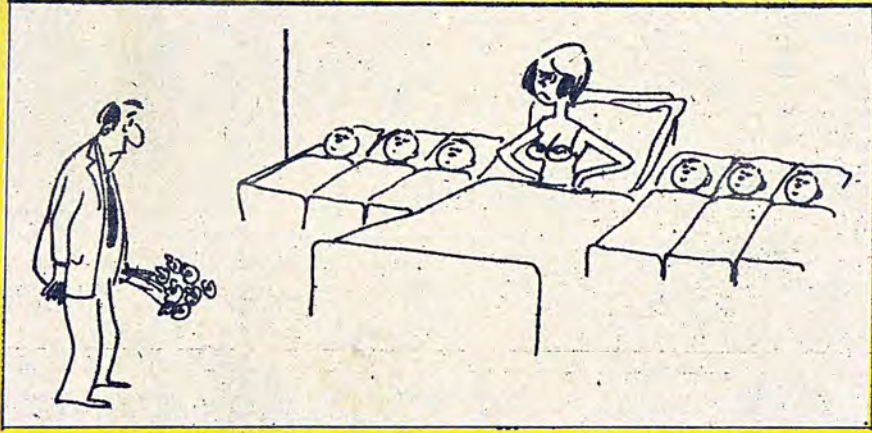
Kamil resim çektikten sonra, hemen evin karanlık odasına giderek merakla filmin banyosunu yapıp, tabetti.

Fakat sonucu görünce dona kaldı. Fotoğraf çok güzel çıkmıştı ama, kağıtta Latif'in resmi yerine koskocaman bir hıyar görülmüyordu.

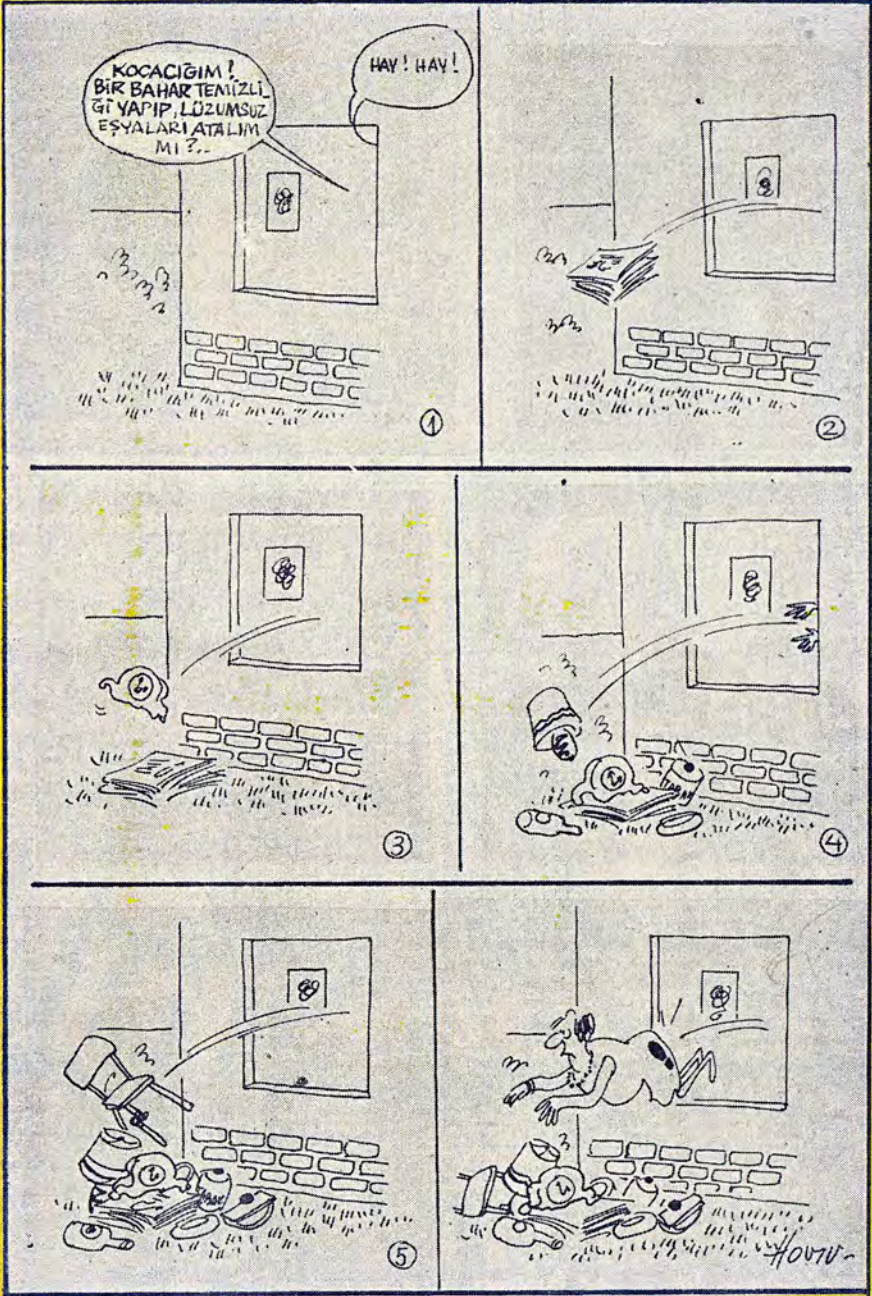
Bu nasıl olmuştu?

CEVAP: Latif zaten hıyarın biri idi!

DÜNYADA GİRGİR...

-Herif ! Herif ! Bu ne rezalet

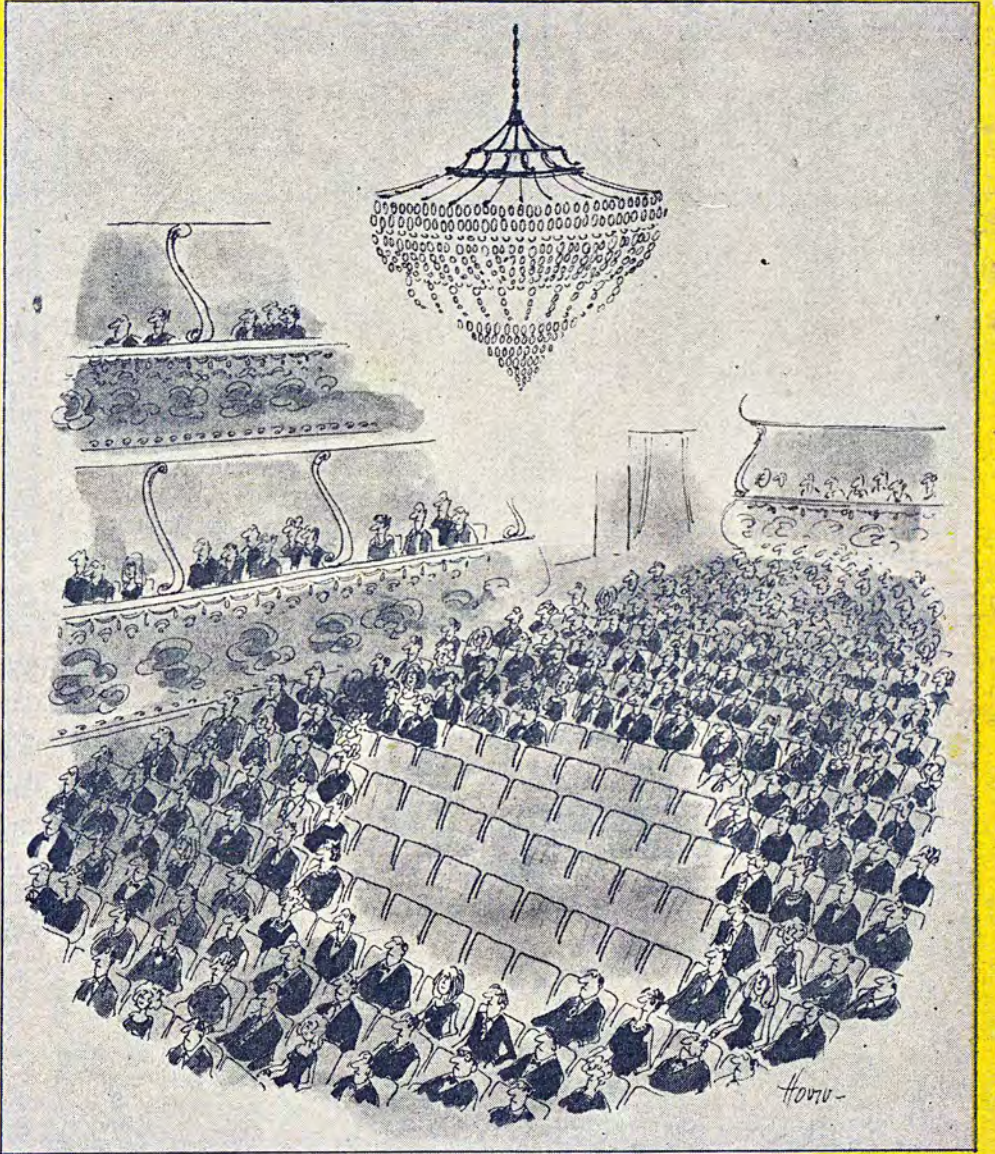

Bahar Temizliği

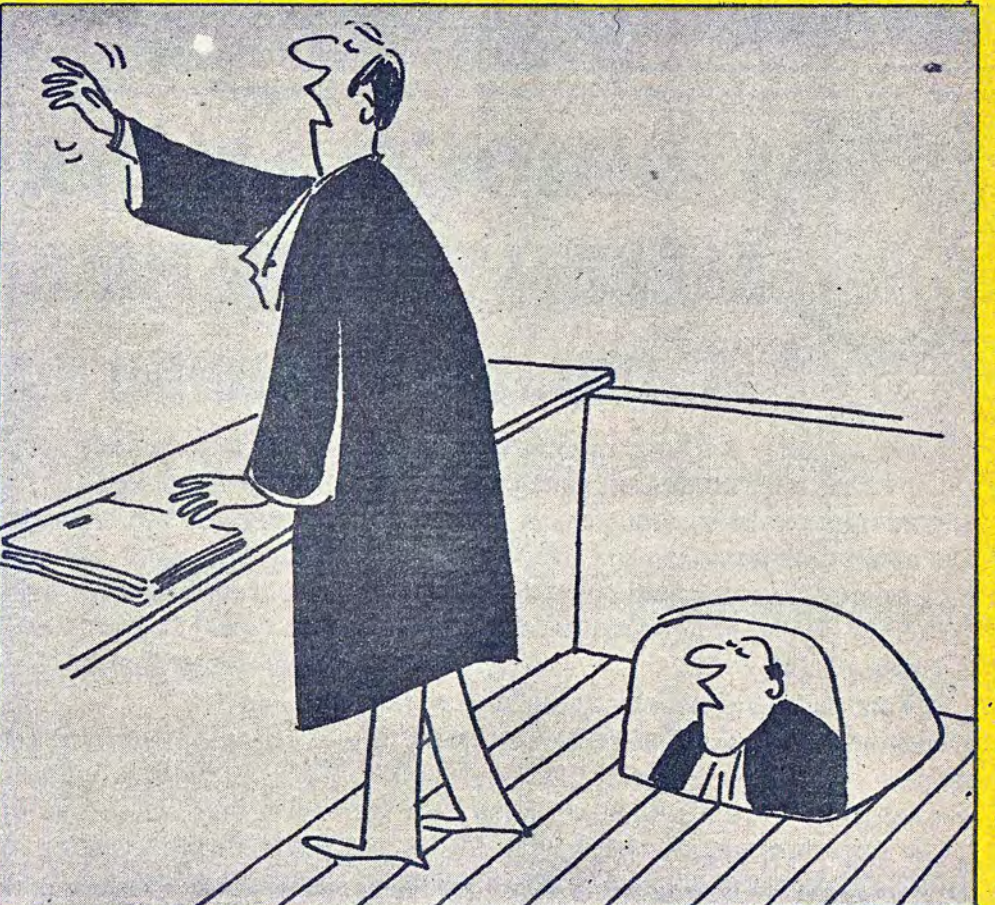

„Das ist Toni — er ist unsere größte Hoffnung...!“

Paranın fendi kadını yendi

Mum dibini aydınlatmaz..

-Vicdanımdan gelen sesi söylüyorum hakim bey..